

Esimerkkilaskelmia käytöstä poistuneiden turvetuotantoalueiden jatkokäyttömuotojen kannattavuudesta

22.6.2026

Energiaturvetuotannon radikaali väheneminen on vapauttanut suonpohjia metsätalouden, maatalouden ja uusiutuvan energiantuotannon tarpeisiin. Lisäksi kosteikkorakentamisesta, hiilensidonnasta ja luonnon monimuotoisuuden edistämisestä on keskusteltu suonpohjien jatkokäytön yhteydessä.

Laasasenahon ym. (2023) tutkimuksen mukaan maanomistajat haluavat käytöstä poistuneilta turvetuotantoalueilta tuottoja. Siksi oli tarpeen laatia esimerkkilaskelmia eri jatkokäyttömuotojen kannattavuudesta. Tarkasteluun otettiin jatkokäyttömuodoista metsitys, peltokasvituotanto, aurinko- ja tuulivoiman tuotanto sekä kosteikkorakentaminen.

Laskelmat tehtiin ilman hiilikorvauksia ja ilman hiiliveroa nettotulojen nykyarvon ja investoinnin sisäisen koron menetelmillä.

Aurinko- ja tuulivoima tuottivat parhaiten

Aurinko- ja tuulivoima tuottivat parhaiten käytöstä poistuneiden turvetuotantoalueiden jälkikäyttömuotoina. Jos maanomistaja sai voimayhtiöltä maanvuokraa 2 000 €/ha/v, oli investoinnin nettonykyarvo 5 %:n diskonttokorolla 16 200 €/ha 10 vuodessa ja 26 200 €/ha 20 vuodessa. Esimerkkilaskelmiin liittyy paljon

oletuksia laskentakoron ja -ajan vaikuttaessa tuloksiin.

Jos kosteikko maksoi 5 000 €, se kannatti 10 vuoden tarkastelujaksolla. Tällöin kosteikon osalta arvioitiin, että siitä saatava korvaus olisi 1 000 €/v esimerkiksi luonnonarvokaupasta, hiilimarkkinoilta tai luontomatkailusta, sillä nykyiset kosteikkotuet suonpohjilla eivät suoraan mahdollista vuosittaisia tuloa. Vastaavasti 10 000 €:n kosteikko kannatti 20 vuodessa, kun laskelmien diskottokorot olivat 1 %, 3 % ja 5 %, ja jos kosteikon tuottamat nettotulot olivat 1 000 €/v.

Maatalouden kannattavuus jäi heikoksi. Vasta 30 vuoden aikana se kannatti 11 000 €/ha pellonraivauskustannuksilla ja 1 %, 3 %, 5 %:n diskonttokoroilla, jos säilörehunurmen vuotuinen katetuotto oli 700 €/ha. Katetuotolla 200 €/ha maatalous ei esimerkkilaskelmien mukaan kannattanut.

Männynistutus puolestaan kannatti 3 %:n diskonttokorolla (nettonykyarvot 1 400 …-… 3 500 €/ha). Investointiaika oli kuitenkin pitkä eli 70 vuotta ja metsitys vaatii aktiivisia tuotantopanoksia.

Yksilöllisiä kohteita

Entinen turvetuotantoalue on aina yksilöllinen kohde, ja maanomistaja viime kädessä päättää jatkokäyttömuodosta. Lisäksi jokainen maanomistaja laatii omat kannattavuuslaskelmansa ja vastaa niistä omien maankäyttötavoitteidensa pohjalta. Toisaalta ohra tai mänty eivät kasva allikoissa. Toisaalta aurinko- tai tuulivoimala vaativat myös sähkönsiirtolinjat.

EU:n osarahoittamien Arvohiili- ja TUPSU-hankkeiden tuloksia suonpohjien jatkokäytön kannattavuudesta esiteltiin NJF -konferenssissa “Resolving Issues in Peatlands and Peat Use in Agriculture and Horticulture” Seinäjoella 11.6.2026 sekä EU:n osarahoittaman ArvoHiili-hankkeen loppuwebinaarissa 12.6.2026.

ArvoHiili-hankkeen (*Hiilimarkkinoilta lisäarvoa turvetuotannosta poistettujen alueiden jatkokäyttöön, ArvoHiili*) päätoteuttajana on ajalla 1.10.2023-30.6.2026 ollut Geologian tutkimuskeskus (GTK). Hankkeen osatoteuttajina ovat olleet Luonnonvarakeskus (Luke), Itä-Suomen yliopisto (UEF) ja Seinäjoen ammattikorkeakoulu (SEAMK).

TUPSU-hanketta (*Turvetuotantoalueiden palauttaminen suometsiksi, TUPSU)* on johtanut 1.1.2024 alkaen Helsingin yliopiston Ilmakehätieteiden keskus (INAR) ja metsätieteiden osasto sekä Ilmatieteen laitos. Hankekumppaneina ovat olleet Oulun yliopisto ja Seinäjoen ammattikorkeakoulu (SEAMK). Hankkeessa selvitetään uusien mittauksien ja mallinnuksen avulla, mitkä ovat suonpohjien metsityksen ilmasto-, monimuotoisuus- ja vesistövaikutukset. Hanke vastaa kysymykseen, voidaanko hiilinieluja kasvattaa metsittämällä käytöstä poistettuja suonpohjia, ja kuinka paljon. Lisäksi on laskettu metsätalouden kannattavuutta paksuturpeisilla suonpohjilla (Lauhanen ym. 2025).

MMT Risto Lauhanen ja **FT Kari Laasasenaho**
SEAMK

Lähteet

Laasasenaho, K., Lauhanen, R., Räsänen, A., Palomäki, A., Viholainen, I., Markkanen, T., Aalto, T., Ojanen, P., Minkkinen, K., Jokelainen, L., Lohila, A., Siira, O.-P., Marttila, H., Päkkilä, L., Albrecht, E., Kuittinen, S., Pappinen, A., Ekman, E., Kübert, A., … Kulmala, M. (2023). *After-use of cutover peatland from the perspective of landowners: Future effects on the national greenhouse gas budget in Finland*. Land Use Policy, 134, 106926. https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2023.106926

Lauhanen R., Laasasenaho K., Aro L., Ojanen P., Minkkinen K., Jokelainen L. M., Liutu O. V., & Lohila A. K. (2025). Metsityksen taloudellinen kannattavuus paksuturpeisilla suonpohjilla. *Suo, 76*(1-2), 21-34. https://www.suo.fi/volume/76